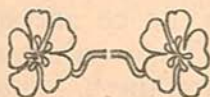

поставихъ имъ, отъ по-рано приготвенитѣ, джбови клончета и градински метли. Радостта ми е голѣма! Ето, че по сухитѣ клончета се качватъ вече нѣкои отъ бубитѣ и като размахватъ широко главици, простиратъ, отъ клонче до клонче, тънка мрежа. День—два и бубитѣ се скриватъ въ малки пашкулчета (гю-гюленца). Сухитѣ клонки се обърнаха въ цвѣнали букети.

Азъ имахъ най-ранни пашкули. Накараха ме да изпратя отъ тѣхъ въ Министерството на търговията, за да получа награда за най-ранно произвеждане на пашкули. — Не мина много време, когато получихъ парична награда и похвала за моя усърденъ трудъ. Радостна азъ се похвалихъ на всички и горда бѣхъ, че можахъ да наблюдавамъ цѣлъ животъ, да се грижа за него и да ме възнаградатъ.

Малка история за копринената буба.

Въ нашата малка страна, нѣма да се намѣри човѣкъ, който да не знае отъ гдѣ произлиза коприната (свилата). Ако това е така днесъ, когато сж така силно усъвършенствувани срѣдствата за съобщение и наука, то въ по далечното минало, малко сж били хората, които сж познавали начина, по който се добива коприната. Когато на пазаритѣ въ азиатскитѣ или европейскитѣ държави се продавало коприна, мнозина мислили, че това ще де е нѣкаква материя, добивана отъ непознати за тѣхъ растения. И действително тайната за добиването на тѣй скъпо ценената коприна се строго пазила, а за копринената буба нищо не се знаело.

Хиляди години, обаче, преди Рож. Христово, въ голѣмото царство на китайцитѣ, се знаело начинътъ